

התובע:

על-ידי ב"כ

- נגד -

הנתבעת:

פסק בורר

מבוא/רקע

1. תיק בוררות זה הובא בפני מכח החלטת נשיאות בית הדין העליון של ההתאחדות לכדורגל בישראל ("ההתאחדות").
2. התובע, יליד [REDACTED], הוא שחקן כדורגל מקצועני, המשחק בשורות הנתבעת החל מתחילת עונת [REDACTED].
3. התלאות שעברה הנתבעת [REDACTED] הן מן המפורסמות. עם זאת, עקב זיקתן הישירה לסכסוך שבפני, אתייחס אליהן, ולזיקתן לתובע, בקצרה.
4. התובע התקשר עם הנתבעת בהסכם שחקנים ביום [REDACTED], להסכם לתקופה של שנתיים (לעונות [REDACTED] ו- [REDACTED]), עם אופציה של המועדון להאריך את ההתקשרות לשלוש עונות נוספות – עד לתום עונת [REDACTED].
5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
7. ביום [REDACTED] התקיימה פגישה בין נציגי התובע (סוכנו ועורך דינו, דאז) לבין נציגי הרוכשת, ובה הודיעו נציגי התובע לרוכשת כי ההסכם בין הנתבעת לתובע מבוטל עקב הפרה וכי התובע אינו מעוניין עוד לשחק בשורות הנתבעת.
8. בנקודת זמן זו החל החיכוך בין התובע לנתבעת. הסבב הראשון של התדיינות בין התובע לנתבעת התקיים במסגרת תיק בוררות [REDACTED] בפני הבורר, [REDACTED] ("הבוררות הראשונה").

9. במסגרת הבוררות הראשונה טען השחקן כי הנתבעת הפרה את ההסכם עימו בכך ש"התנכלה והתעמרה בשחקן, איימה עליו בנקיטת הליכים משמעותיים בתקופה בה היה פצוע, דרשה כי ישחק כאשר [REDACTED], פגעה בו ובשמו הטוב ולא נתנה לו טיפול רפואי". כמו כן טען השחקן כי הנתבעת לא שילמה עבורו שכר דירה, לא שילמה את משכורת [REDACTED] ולא ביצעה הפרשות לפנסיה בגין משכורת זו.
10. בפסק הבורר בבוררות הראשונה (שניתן ביום [REDACTED]) כתב הבורר, [REDACTED], בין היתר:
- "מלכתחילה היו לי ספקות לגבי סיכויי ההצלחה של השחקן בתביעתו. הבהרתי זאת לשחקן והצעתי לו לנסות ולשוב – בהדרגה – לפעילות הקבוצה; הצעתי, כי יעשו צעדים בוני אמון וכי תחת מטריית הבוררות (ומבלי שיחזור בו מתביעתו), יבחן יישום הצהרות הקבוצה כי היא מעוניינת שהשחקן יחזור לשורותיה... לשחקן היתה תשובה אחת: אינני מתכוון לשחק בשורות הקבוצה; גם אם אפסיד בבוררות, לא אחזור לקבוצה. ניהלתי את הבוררות תוך מרווחים מדיון לדיון מתוך תקווה כי המפגש בין השחקן לבין ראשי הקבוצה בדיונים יביאו לשבירת הקרח לאחר הדיון. לצערי לא הסתייע."
11. הבורר, [REDACTED], דחה את תביעת התובע בבוררות הראשונה, לאחר דיון מפורט, וסיים את פסק הבורר שלו במשפטים הבאים:
- "22. לא מצאתי גם כי בענייניו (של התובע – [REDACTED]) מתקיימים אותם נסיבות חריגות ויוצאות דופן שמצדיקות חריגה מהכללים הקבועים בתקנון לגבי העברת שחקן מקבוצה לקבוצה.
23. ליבי ליבי עם השחקן, שמתקשה להשתחרר מהמועקה והלחץ שהוטלו עליו כתוצאה מהפרות ההסכם על ידי הקבוצה [REDACTED] (ככל שהיו הפרות כאלה, דבר שלא נבחן בבוררות זו). יחד עם זאת, התובע לא נתן כל סיכוי ל [REDACTED] ומיד החליט שאין מקומו בקבוצה. אני תקווה כי התובע ידע לכלכל את צעדיו, כאדם בוגר וכשחקן מקצועי."
12. אין מחלוקת בין הצדדים, כי לאחר שניתן פסק הבורר בבוררות הראשונה השתלב התובע בשורות הנתבעת עד לתום עונת [REDACTED], התאמן ושיחק, לשביעות רצון הנתבעת. דא עקא, עקב אירועים שהחלו לאחר תום עונה זו, והגיעו לכלל התלקחות בתחילת עונת [REDACTED] הגיש התובע את ההליכים שבפני.

התביעה הנוכחית

13. ביום [REDACTED] או סמוך לכך הגיש התובע כתב תביעה ובו ביקש:
- א. סעד הצהרתי – ביטול ההסכם בין הצדדים ומתן צו עשה דחוף המורה על שחרור המייד של התובע משורות הנתבעת ללא כל תמורה ו/או מגבלה ו/או תנאי.
- ב. סעד כספי - השבת כספים שנוכו משכרו של התובע בגין חודש אוגוסט 2017 – סך של 17,550 ₪.
- ג. סעד נזיקי – פיצוי בגין נזקים לא ממוניים שנגרמו, נגרמים ויגרמו לתובע, בדמות פגיעה במוניטין ועוגמת נפש.

14. טענת התובע היא, בתמצית, כי [REDACTED] "החל המועדון לעשות ככל שלא ידו על מנת למכור את השחקן לכל המרבה במחיר, מבלי שהמועדון בוחל בנקיטת פעולות כנגד השחקן.", על מנת "לשבור את השחקן ולהביא אותו, בלית ברירה, לחתום במועדון אחר לפי בחירתו של המועדון.". כאשר השורה התחתונה היא שהמועדון, כמו ידיו, יצר סביבת עבודה בלתי נסבלת ובלתי אפשרית, שבה לא ניתן לצפות מעובד להמשיך ולהשתייך למועדון ולא ניתן לכפות עליו להיות מועסק על ידי מעסיק שרואה בו "סחורה" שחייבת ליישר קו עם המטרה האחת – להתעשר על חשבונו או שיבולע לו."

15. ביתר פירוט, טוען התובע, בכתב התביעה:

א. ב- 4.7.17, או בסמוך למועד זה, נכשל המשא ומתן שניהלה הנתבעת עם מועדון הכדורגל הרוסי [REDACTED] ("הקבוצה הרוסית"), באשר להעברת התובע לקבוצה זו. זאת עקב אי הסכמה באשר לתנאי התשלום.

ב. התובע קיבל גם הצעה לעבור ל[REDACTED]. אולם התובע ו[REDACTED] לא הגיעו להסכמות באשר לתנאי ההתקשרות וכישלונם של משא ומתן זה הביא ל"זעם אדיר ובלתי מוסבר כלפי השחקן". זעם שבא לידי ביטוי, בין היתר, בפנייתו של מר [REDACTED], אחד מבעלי השליטה [REDACTED] בנתבעת, לתובע ובאמירות כי "לא ישחק ואם יעשה דווקא הוא יישב ביצע כל העונה והחווה שלו יוארך" וכי "אם תמשיך ככה לא נשחרר אותך בפחות ממיליון אירו".

ג. לאחר הדברים האלה יצא התובע עם הנתבעת למחנה אימונים ב[REDACTED], מחנה אימונים אותו עזב לאחר מספר ימים מסיבות רפואיות, עקב פציעה [REDACTED].

ד. לאחר מכן "נודה" התובע (כלשון כתב התביעה) מאימוני הנתבעת: הוא נצטווה לקיים אימוני חימום יחד עם עוד שני שחקנים "מנוודים", לא נטל חלק באימוני הקבוצה, לא נכלל בסגל ולא שותף במשחקים (לעניין זה צרף התובע לכתב התביעה סרטונים המתעדים אותו ושני שחקנים נוספים רצים סביב המגרש בעת שיתר שחקני הנתבעת מתאמנים על המגרש).

ה. מאמן הנתבעת דאז, [REDACTED], כתב לתובע בהודעת טקסט: "אני גם יודע שאתה מקצוען ושחקן טוב, רק בגלל המצב שנוצר זה לא קרה...מבחינתי ברגע שנשארת אתה שחקן מהקבוצה וצריך גם להיות הבלם הכי טוב שלנו."

ו. בעקבות מכתב שהוציא בא כוחו של התובע לנתבעת ביום [REDACTED] הוחזר התובע לאימונים סדירים, אולם לא שותף בסגל הנתבעת או במשחקה עד להגשת התביעה.

ז. זאת ועוד, הנתבעת שבעבר העמידה לרשות התובע תנאי מגורים נאותים, בחרה להענישו ולהעמיד לרשותו דירה נחותה בהרבה: בקומה הרביעית, ללא מעלית וחניה. התובע לא יכול היה ולא רצה לגור בדירה כזו לפיכך נאלץ לנסוע כל יום מביתו שבכרמיאל לאימוני הקבוצה (התובע ציין, בהקשר זה, כי ביום [REDACTED] נשלח לו מכתב חתום על ידי אחד מבעלי הקבוצה, מר [REDACTED], בו הוצע לו לאתר דירה באופן עצמאי, כאשר הנתבעת תישא בשכר הדירה עד לסך של 6,000 ש"ח לחודש. אולם הנתבעת חזרה בה מהצעתה זו בו ביום).

- ח. כמו כן, קיזזה הנתבעת ממשכורת [REDACTED] של התובע סך של 17,550 ₪, הוצאות משפטיות של הבוררות בהן חוייב התובע במסגרת הבוררות הראשונה – זאת למרות שהנתבעת מחלה על תשלום זה בעבר, במסגרת ההסכמות שגיבשו הצדדים בעקבות הבוררות הראשונה.
- ט. הנתבעת קיפחה את זכותו של התובע "להתאמן באופן סדיר כמקצוען ולקבל הזדמנות שווה והוגנת להתמודד עם חבריו לקבוצה על מקום בהרכב במשחקה הרשמיים של הקבוצה". בכך גם הפרה הנתבעת את ההסכם עם התובע ואת חובתה לקיימו בתום לב ובדרך מקובלת.
- י. אין לחייב את התובע לקיים את חיובו לתת שירות אישי לנתבעת, כאשר התובע אינו רוצה לשחק בשורותיה עקב העובדה שהנתבעת יצרה סביבת עבודה בלתי נסבלת ומערכת יחסים רעה ועכורה. יש לשחררו לאלתר משורות הנתבעת.
- יא. כמו-כן יש לחייב את הנתבעת להשיב לתובע את הסכום שקיזזה ממשכורתו (כאמור בפיסקה ז לעיל) ולפסוק לטובת התובע פיצויים בגין נזקים לא ממוניים, עקב פגיעה במוניטין ועגמת נפש.
16. בכתב ההגנה טוענת הנתבעת כי לאמיתו של דבר התובע הוא שהפר את ההסכם עם הנתבעת, פצח ב"שביתה איטלקית", הגיע לאימונים ופעילויות רק במקרים ספורים, יצא לרוסיה למבחנים בלא אישור או הסכמה, סירב לקבל כל הצעה שהוצעה לו למעבר לקבוצה אחרת, סירב לקבל דירות מגורים שהוצעו לו, ובכך הסב לנתבעת נזקים תדמיתיים ופגע ביחסיה עם קבוצות אחרות. לשיטתה של הנתבעת, מקל וחומר שלא התקיימו במקרה זה הנסיבות החריגות ויוצאות הדופן המצדיקות את שחרורו של התובע מן ההסכם עליו חתם.

מהלך הדיון וראיות הצדדים

17. לאחר הגשת התביעה שבפני, הופנו הצדדים, בהתאם לתקנון ההתאחדות לשיבת גישור. דא עקא – הגישור לא צלח. ומטעם זה קיימתי ביום [REDACTED] דיון מקדמי בהליך. במסגרת דיון זה המלצתי לצדדים (ולמעשה - לנתבעת) כי יבחנו את שילובו של התובע (שכאמור בסעיף 15 ו לעיל חזר להתאמן באופן סדיר בשורות הנתבעת לאחר קבלת מכתבו של בא כוחו מיום [REDACTED]) בהרכב הנתבעת ובמשחקה. כמו כן הוריתי על הגשת תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים.
18. התובע הגיש תצהיר מטעמו ואילו הנתבעת הגישה חמישה תצהירים: מטעם ה"ה [REDACTED] [REDACTED], מר [REDACTED] (ששימש כעוזר מאמן בקבוצת הבוגרים של הנתבעת בתקופה שקדמה להגשת כתב התביעה) ומר [REDACTED], מי ששימש כמייצגו של התובע עד [REDACTED] (וכיום מנהל נגדו הליכים משפטיים).
19. בתאריכים [REDACTED] ו [REDACTED] – התקיימו דיוני הוכחות בהליך. בעקבותיהם הוגשו סיכומים בכתב וכעת הגיעה העת למתן פסק הבורר.

דיון והכרעה

20. למרבה הצער, עולה מן הראיות שהובאו בפני, ובכלל זה מפסק הבורר בבוררות הראשונה, כי מערכת היחסים בין התובע לבין [REDACTED] נקלעה לקשיים החל משלב מוקדם יחסית, [REDACTED].
21. מפסק הבוררות בבוררות הראשונה עולה כי התובע, שסבר כי הוא מתקשר עם קבוצה רבת מוניטין מליגת העל, לתקופה ארוכה, מצא עצמו, לאחר מעט יותר משנה, כששכרו מולן וכאשר הקבוצה אליה הצטרף נאבקה על קיומה ועל הישארותה בליגת העל ([REDACTED]).
22. התובע ניסה איפוא להיחלץ משורותיה של הנתבעת מהר ככל האפשר ולפיכך פתח בהליכים נשוא הבוררות הראשונה, סמוך מאד לאחר שהשליטה בה עברה ל-[REDACTED] בע"מ ובטרם החלה הנתבעת בפעילות ממשית במסגרת זו. כאמור לעיל, נסיונו זה לא צלח ותביעתו להשתחרר מן הנתבעת נדחתה.
23. לזכותם של התובע והנתבעת יצויין, כי כעולה מהראיות שהובאו בפני, השכילו הצדדים להתגבר על משקעי הבוררות הראשונה והתובע השתלב בשורות הנתבעת עד לתום עונת [REDACTED].
24. דא עקא, חרף רצונם של שני הצדדים (ועל כך ארחיב בהמשך) לסיים את ההתקשרות ביניהם, על מנת לאפשר לתובע לשחק בקבוצה שתמלא אחר שאיפותיו מחד גיסא ולהעניק לנתבעת תמורה ראויה עבור השקעתה בתובע, מאידך גיסא, לא עלה הדבר יפה, ומכאן הלכו הדברים והתדרדרו, עד להגשת הליך הבוררות שבפני.
25. כבר בשלב זה עלי לציין, כי הצגת השתלשלות הדברים על ידי שני הצדדים גם יחד לא היתה חפה מהפרזות ומאי-דיוקים, בלשון המעטה.
26. כעולה מן הראיות שבפני, התובע הוא שביקש להשתחרר, כמעט בכל מחיר, משורות הנתבעת, בין בשל התלאות שעברו עליו, לטענתו, בערוב ימיה של הנתבעת בגלגולה הקודם, בין בשל רצונו לשחק בחו"ל ובין בשל רצונו להשתלב בליגת העל. התובע, בהגיונתו אישר, כי לא רצה, ואינו רוצה, להישאר בשורות הנתבעת, כי לא העלה על דעתו כי יישאר בה לאחר תום עונת [REDACTED] וכי הנחה את סוכנו למצוא עבורו קבוצה אחרת. אי לכך, הצגת הדברים על ידי התובע (בכתב התביעה, ובמידה מסויימת גם בתצהירו) כאילו התעמרה בו הנתבעת "אך ורק על מנת למקסם תמורה כספית עבור שחקן המשתייך לשורותיו, ובשירותיו היא לא מעוניינת", אינה משקפת, להבנתי, את המציאות (ומכל מקום היא מתעלמת מרצונו המוצהר של התובע להשתחרר מן הנתבעת ומנסיונותיו ומנסיונות סוכנו למצוא קבוצה אחרת, מן הרגע הראשון כמעט בו עברה הבעלות בנתבעת ל-[REDACTED]).
27. טענת התובע בחקירתו, כי הוגשו לנתבעת הצעות רבות לרכישת התובע, אולם הנתבעת "שיחקה עם המחיר שלי כל הזמן" לא נתמכה בראיות של ממש. התובע לא נקב ולו בשם של קבוצה אחת שהציעה הצעה לרכישתו ולא נענתה מחמת התנהלות הנתבעת ואמר כי סוכנו הוא שטיפל בכך. אולם סוכנו (המצוי עמו בסכסוך כאמור לעיל) לא הצביע על כל קבוצה כזו, ואף לא נשאל על ידי בא כוחו של התובע לענין זה. אדרבא – [REDACTED] ציין כי

- פנה ל"הרבה מועדונים" אולם לא התייחס לפניית של מועדונים אלה לנתבעת או לקשיים שערמה הנתבעת לעניינן.
28. מנגד, איני מוצא מקום לקבל גם את טענות הנתבעת כי "התובע סירב לקבל כל הצעה שהוצעה לו למעבר לקבוצה אחרת". בחומר הראיות שהוצג בפני במסגרת כתבי הטענות והתצהירים הובאה התייחסות לשלושה משאים ומתנים, ברמת בשלות כזו או אחרת: עם הקבוצה הרוסית, עם [REDACTED] ועם [REDACTED]. יצויין אמנם כי במסגרת חקירתם הנגדית התייחסו ה"ה [REDACTED] למשא ומתן עם קבוצות [REDACTED] אולם לא מצאתי מקום להתייחס ל"עדות כבושה" זו שלא נכללה בתצהיריהם ולא נתמכה בראיות כלשהן.
29. לאחר שמיעת הראיות אין עוד מחלוקת, כי חרף שאיפתם המשותפת של התובע והנתבעת שהתובע יועבר לשורות הקבוצה הרוסית, לא עלה הדבר יפה, מטעמים שאינם תלויים בתובע או בנתבעת. מן הראיות עולה כי שני הצדדים השקיעו לא מעט מאמצים כדי לגרום להתרחשותה של עסקה זו. לא הובאה בפני כל טענה של ממש כי עמידתה של הנתבעת על כך שהתמורה שהובטחה לה במסגרת עסקה זו תשולם, לפחות בחלקה, מראש ותובטח בבטוחות ראויות, היתה עמדה שרירותית או חמדנית. נראה כי ההיפך הוא הנכון.
30. גם סירובו של התובע להצעת [REDACTED] אינו מעיד, על פניו, על התייחסות לעומתית של התובע. הנתבעת עצמה מציינת כי הצעה זו הגיעה "ברגע האחרון", ביומו האחרון של חלון ההעברות וסירובו של התובע לקבל הצעה פתאומית זו, בין בשל עיתויה ובין בשל דעתו על קבוצה זו והתנהלותה, אינו צריך לשקול לחובתו.
31. מחומר הראיות עולה, כי מבחינת הנתבעת הוגדשה הסאה עם כשלון המשא ומתן עם קבוצת [REDACTED]. לענין הסיבות לכשלון המשא ומתן נשמעו טענות סותרות ואיני מוצא צורך להכריע בין גירסת התובע (הנתמכת בקטעי עיתונות) מזה, לבין גירסת הנתבעת (הנתמכת בעדותו של [REDACTED] שניהל את המשא ומתן עם [REDACTED] מטעמו של התובע ובעדות בעלי הנתבעת, שהעידו על ששמעו, לטענתם, מאנשי [REDACTED]), מזה.
32. כך או כך, הן התובע והן [REDACTED] (שכאמור הובא כעד על ידי הנתבעת) העידו כי בעקבות כשלונם של משא ומתן זה התבטא מר [REDACTED] בחריפות כנגד התובע ואמר לו כי יישב כל העונה ביציע וכי הנתבעת תמכור אותו רק תמורת [REDACTED] (בחקירתו הנגדית אמר מר [REDACTED] כי לשיטתו התובע "שווה" כיום [REDACTED] יורו). כאשר התנהלות הנתבעת לאחר מכן מתיישבת, על פני הדברים, עם "הבטחות" אלו.
33. כאמור לעיל, צרף התובע לתצהירו צילומים שלו ושל שחקנים ספורים אחרים הרצים בשולי המגרש שעה שיתר שחקני הנתבעת מתאמנים על המגרש. [REDACTED] אישר כי הנתבעת אכן נהגה כך ומר [REDACTED] לא שלל זאת. ממילא גם מכתבו של עו"ד [REDACTED] מיום [REDACTED] מתעד בזמן אמת התנהלות זאת, כאשר לסיכומי הנתבעת צורפה גם החלטת הבורר [REDACTED] מיום [REDACTED], בעניינו של [REDACTED], שאף הוא נמנה עם השחקנים שנודו מאימוני הקבוצה.
34. זאת ועוד, אין עוררין, כי עד לדיון הראשון בהליך שבפני לא נכלל התובע בסגל הנתבעת וכי רק לאחר מכן החל לשחק, באופן קבוע או כמעט קבוע בהרכבה הראשון של הנתבעת.

35. מר [REDACTED], יו"ר הנתבעת, העיד כי התווה מדיניות לפיה "יש הוראה ממני, מהבעלים, ששחקן שלא מחוייב לא צריכים לתת לו לשחק. נקודה סוף." דברים אלה מתיישבים גם עם הודעת הטקסט של מאמן הקבוצה דאז, [REDACTED] שצורפה לתצהירו של התובע:

"חשוב שתדבר עם מישהו מההנהלה, ותסביר להם מה שאמרת לי עכשיו, במידה והכל יהיה בסדר תאמין לי שיהיה לך הרבה יותר כייף ותעזור מאד לקב, אפ הדברים שלך מולם מסתדרים או צריך עזרה ממני מולם תגיד לי ואני אעזור לך... אמרתי לך מבחינתי ברגע שנשארתי אתה שחקן מהקבוצה וצריך גם להיות השחקן הכי טוב שלנו." (שיבושי ההקלדה הם במקור - [REDACTED]).

36. בעלי השליטה בנתבעת שהגישו תצהירים בהליך זה ניסו לטעון כי אי שיתופו של התובע במשחקי הקבוצה נבע מאשמו שלו – בכך ש"הפר וממשיך להפר את הסכם השחקן בהפרות יסודיות ושונויות", "בחר לעשות דין לעצמו", הגיע לאימונים ופעילויות של המועדון רק במקרים ספורים שבחר לעשות כן, "וכן הלאה. אולם בחקירתם לא הביאו כל ראיות של ממש התומכות בטענות אלו: לא הובאה עדותם של [REDACTED] הקבוצה דאז, או של המאמן דאז באשר להיעדרויות התובע, לא הובא רישום נוכחות כלשהו ולא הובהר מהן "ההפרות היסודיות והשונויות" שביצע התובע (מר [REDACTED] העיד בחקירתו הנגדית כי היה עד למקרה בו מנהלת הקבוצה ביקשה מהתובע להגיע למשחק והוא השיב כי לא יגיע עקב פגיעה במפשעה – מקרה זה לא הופיע בתצהירו המקורי ובהיעדר תימוכין לטענתו זו לא מצאתי לנכון להתייחס אליו. הוא הדין בטענת מר [REDACTED] בחקירתו כי התובע החווה כלפיו מחוות יד מזלזלת). גם [REDACTED], שבהיותו עוזר מאמן בא במגע ישיר ושוטף עם התובע, לא הציג רישומים או מידע כאמור, הסתייג מן האמירה כי התובע הגיע רק במקרים ספורים ולא ידע לומר אילו מהיעדרויותיו של התובע היו מגובות באישור רפואי ואילו לא. [REDACTED] העיד גם כי התובע לא סרב מעולם למלא אחר הוראות שנתן לו וכי לא שמע מאחרים על סירוב כאמור. עם זאת הוא דיבר על "שפת הגוף" של התובע ועל תחושתו שלו שנראה כי התובע הוא "אנטי והוא לא מוכן לשחק".

37. לסיכום נקודה זו: ניתן בהחלט להניח, כי התובע לא שש לחזור להתאמן בשורות הנתבעת במסגרת ההכנות לעונת [REDACTED], וסביר להניח שגם הביע את אי שביעות רצונו מהמצב אליו נקלע. ניתן גם להניח כי לא הגיע לאימונים בנפש חפצה וכי לא יצא מגדרו על מנת להוציא את המיטב שבו. עם זאת, מחומר הראיות שהובא בפני לא עולה כי התובע הפר את ההסכם עימו הפרה יסודית, עד כמה נעדר מאימוני הנתבעת וכן הלאה. כך שאין לי אלא לקבוע כי הנתבעת נקטה נגד התובע "צעדי ענישה" – לאחר שכשלוך המשא ומתן עם [REDACTED] נדמה בעיניי כהתנהגות קפריזית וכפגיעה בכבודו.

38. יובהר, קבוצת כדורגל רשאית בהחלט לנקוט מהלכים ניהוליים ומשמעתיים נגד שחקנים שאינם ממלאים את המצופה מהם: הצוות המקצועי רשאי לקיים שיחות ברור ונזיפה עם שחקנים שאינם עומדים בציפיות מקצועיות, אתיות או אחרות, ניתן גם לנקוט סנקציות ניהוליות, משפטיות או משמעטיות, בהתאם להסכם, לתקנון המשמעת של הקבוצה ולדין, והכל תוך שמירה על כבוד השחקן, על כללי הצדק הטבעי ועל מידתיות.

39. לצערי, דומה שלא כך נהגה הנתבעת במקרה זה: [REDACTED] העיד כי לא הוא, ולמיטב ידיעתו, גם לא [REDACTED], קיימו שיחות ברור/משוב/נזיפה עם התובע (ומהתכתובת

עם [REDACTED], שצורפה לתצהירו של התובע לא עולה כי [REDACTED] העלה טענות אלו בפני התובע משביקש להשתלב בהרכב). בעלי השליטה בקבוצה אישרו כי לא נקטו הליכים משמעותיים או אחרים נגד התובע (בגין ההפרות החמורות והשיטתיות שלקיומם טענו) ונימקו זאת באי הסכמה ביניהם לעניין זה ([REDACTED]), בהיותם חדשים בתחום ([REDACTED]), ובכך ש"אנחנו לא מהמרביצים" ([REDACTED]). מה שנעשה, הלכה למעשה, היה נידויו של התובע מאימוני הקבוצה (עד ל- [REDACTED] או סמוך לכך) וממשחקה (עד ליום [REDACTED]).

40. מר [REDACTED] אישר גם כי הנתבעת לא ששה להעניק לתובע דירת מגורים בסטנדרט התואם את הדירה הקודמת שהועמדה לרשותו, ונימק זאת במערכת היחסים הרעועה בין הצדדים.

41. לסיכום פרק זה בדיון אני קובע כי מהראיות שבפני עולה כי הנתבעת היא שנהגה בחוסר תום לב ושלא בדרך מקובלת בקיום ההסכם שלה עם התובע: היא בודדה אותו באימונים, מנעה ממנו להשתלב בהרכבה ולצבור דקות משחק וכמו-כן (ולענין זה אני מייחס חשיבות נמוכה יותר) שינתה את ההתייחסות אליו בכל הקשור בהעמדת דירה לרשותו (יוזכר כי השחקן מתגורר בכרמיאל).

42. לענין זה ראוי לצטט מהחלטתו של הבורר עו"ד [REDACTED] מיום [REDACTED] בתיק 54-2015/2016 [REDACTED] (אותה צרף התובע לסיכומיו):

"כמו כל שחקן אחר, זכותו של השחקן להתאמן וחובתה של הקבוצה לשתפו באימוניה...חובותיה של הקבוצה רחבות ומרובות. בראש ובראשונה, לנהוג כפי שכל מעביד סביר, הגון ותם לב היה נוהג. כשמדובר בשחקן מקצועני, אחת מהחובות העיקריות של הקבוצה הינה לדאוג לאימון השחקן בכלל"

43. כן ראוי לצטט מפסק בוררות שניתן על ידי הבורר [REDACTED] מיום [REDACTED], בתיק 16/14-15 [REDACTED] (שאף הוא צורף לסיכומי התובע):

"אין לי אלא לקבוע כי בנסיבותיו של תיק זה ועל אף שהוצא מסגל הקבוצה, מניעתו של התובע מלהשתתף באימוני הסדירים של המועדון ובמקום זאת הכללתו במסגרת נפרדת של אימונים אישיים ושטחיים ללא אימוני משחק וכדור מהווה מצד המועדון קיום של ההסכם שלא בתום לב ומשמשת עילה להענקת סעד של פיצויים בגין גרם נזק לקריירה המקצועית של התובע."

44. נוכח זאת, נשאלת השאלה האם הפרות אלו של ההסכם עם התובע מזכות אותו בזכות לסיום ההסכם עם הנתבעת ול-"שחרורו המידי משורות הנתבעת ללא כל תמורה, מגבלה או תנאי.", כפי שנתבקש בכתב התביעה.

45. שאלה זו אינה פשוטה בעיני ואינה קלה למענה. מן המפורסמות הוא כי "כרטיס שחקן", על כל המשתמע ממנו, הינו "נכס" (וראו בין היתר את פסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 7883/12 קשר ספורט ואח' נ' האוצר – אגף מכס ומע"מ תל-אביב 3), אשר שוויו יכול להגיע לסכומים משמעותיים – ודאי כאשר מדובר בשחקנים מקצוענים דוגמת התובע. הווה אומר: שחרורו של שחקן מקבוצה, ומסירת כרטיס השחקן שלו לשחקן עצמו או לקבוצה אחרת כרוכים בפגיעה בקניינה של הקבוצה שהחזיקה קודם לכן

בכרטיס זה (קניין שנוצר עקב הכשרתו והשבחתו של שחקן משך שנים בשורות הקבוצה או עקב "השקעה" של קבוצה ברכישת שחקן מקבוצה אחרת) – וערעור של שיטה זו של קיום כרטיסי שחקן והיכולת להפיק מהם תועלת ספורטיבית ו/או כספית יכול שיערער את בסיס השיטה העומדת ביסוד הכדורגל המקצועני, כפי שהוא מוכר לנו. אי לכך, תקנות FIFA: Regulation on the status and Transfer of Players וחוק הספורט, תשמ"ח-1988 קובעים הסדרים ברורים ומפורטים הנוגעים לנסיבות בהן ניתן להעביר כרטיס שחקן מיד ליד, שלא ברצון המעביר.

46. עם זאת, הפן ה"רכושי" של כרטיס השחקן אינו חזות הכל: בצד כרטיס השחקן עומדת התקשרות חוזית למתן שירות אישי יחיד במינו – מעל ומעבר להסכם עבודה רגיל: השחקן מתחייב להקדיש את מלוא כוחו (כפשוטו) ומאמציו להצלחת הקבוצה, לחשוף עצמו לפגיעה גופנית ולשחיקה בריאותית ואילו הקבוצה מחוייבת להעמיד לרשותו את התנאים הספורטיביים והחומריים הנדרשים לשם כך. המדובר בסוג מיוחד של "חווה יחס" (וראו את פסיקתו של בית הדין הארצי לעבודה בעע 53128-12-11 **חברת אפי אבטחה בע"מ – יעקוב (קובי) מרדכי** [פורסם בבנו] (מיום 28.8.17)), המטיל חובות מוגברות על הצדדים.

47. מכאן נובע, בעיני, כי חובת תום הלב החלה על כל צד לחוזה בכלל, ועל מעביד בפרט, צריך שתוחל ביתר שאת על הסכמים בין מועדוני כדורגל לשחקנים, וכי הפרה בוטה ומתמשכת של חובותיו של מועדון כדורגל כלפי שחקן (בין חובת תום הלב בקיום הסכם ובין חיוב ספציפי) יכול שתקים עילה לשחרורו של שחקן מהמועדון, על כל המשתמע מכך. ודאי שכך הם הדברים כאשר מדובר בליבת ההסכם – העמדת מעטפת מקצועית, תחרותית וחומרית לרשות השחקן.

48. הצדדים הביאו בפני פסקי בוררות בהם נפסק על שחרורו של שחקן מזה (פסק בוררות של הבורר [REDACTED] בתיק בוררות 45/12-13 [REDACTED] [REDACTED] ופסק בוררות של הבוררת [REDACTED] בתיק בוררות 5-13/14 [REDACTED] [REDACTED] ופסקי בוררות בהן נדחו עתירות שחקנים לשחרורם מזה (פסקי בורר שניתנו על ידי הבורר [REDACTED] בתיק 03-15/16 (ואשר פורסם באתר ההתאחדות לכדורגל) ובבוררות הראשונה).

49. לאחר שעיינתי בפסקי בוררות אלה, ולאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים על סמך חומר הראיות שבפני, הגעתי לכלל מסקנה, כי **בנסיבות הנוכחיות** אין מקום למתן סעד של שחרורו של התובע משורות הנתבעת בלא כל תנאי. אמת – מצאתי כי הנתבעת הפרה את חובותיה כלפי התובע, נהגה בו בחומרה וקיפחה את זכויותיו. עם זאת הפרות אלו פסקו זה מכבר (כאמור לעיל התובע חזר להתאמן באופן סדיר בתחילת ספטמבר והחל לשחק בשורות הנתבעת בתחילת נובמבר) – ואיני חושב שבגינן ראוי לענוש את הנתבעת ולהשית עליה סנקציה שמשמעותה הכספית מסתכמת ב [REDACTED] (כעולה מהמידע על המשאים ומתנים שנוהלו בעניינו של התובע) – ובאופן זה גם לערער את מעמדו של כרטיס השחקן. מה גם שאין לשלול את הטענה כי גם התנהגותו של התובע (גם אם לא עלתה כדי הפרה של ההסכם עמו) תרמה להסלמה במערכת היחסים בין הצדדים.

50. אציין כי בשני המקרים שהובאו על ידי התובע דובר במקרה בו טען השחקן לאיומים ולאלימות מילולית ופיזית (תיק בוררות 45/12-13) ובמקרה בו נכתב לנציגו של השחקן:

- "מבחינתי הוא לא חלק מ[הקבוצה]" (תיק בוררות 5-13/14). ואילו גם בפסקי הבורר של הבורר [REDACTED] נותר פתח (צר) לשימוש בסעד זה ב"מקרים יוצאי דופן וחריגים מאוד, לאחר שלא נמצאה כל חלופה סבירה אחרת ותוך ניסיון לאזן ככל האפשר בין שחרור השחקן מהקבוצה לבין שמירה על זכויות הקבוצה."
51. אי לכך, מצאתי לנכון לדחות את עתירתו של התובע לשחרורו ללא תנאי משורות הנתבעת, עקב הפרת ההסכם עמו.
52. אבקש להבהיר ולחדד – אין לראות בקביעתי זו משום מתן הכשר לבידודו של שחקן או לקיפוח יכולתו להתאמן ולשחק. ההיפך הוא הנכון. יתרה מזו, במקרים כאלה, כמו גם במקרים אחרים "הכמות עושה איכות" ואפשר שאילו היתה הנתבעת מתמידה בהתנהלותה או מחמירה אותה ניתן היה להגיע למסקנה אחרת. אולם, מטעמים ברורים, איני נדרש להשערות אלו.
53. הואיל ובסיכומי לא חזר התובע על עתירתו לפסיקת פיצוי על פגיעה במוניטין ולהשבת כספים שנגבו על ידי הנתבעת בגין הוצאות שנפסקו לחובתו בבוררות הראשונה איני נדרש לעתירות אלו.

סוף דבר

54. מן הטעמים המפורטים לעיל, מצאתי לנכון לדחות את תביעתו של התובע להורות על שחרורו המידי של התובע לכל מועדון כדורגל בו יחפוץ, ללא כל תמורה, מגבלה או תנאי. כאמור לעיל, מאחר והתובע לא חזר בסיכומיו על עתירותיו האחרות (לפיצוי ולהחזר כספי), אני דוחה גם עתירות אלו.
55. עם זאת, נוכח העובדה שנמצא כי הנתבעת הפרה את חובותיה לקיים את ההסכם עם התובע בתום לב ונוכח העובדה שהפרות אלו הצריכו את התובע לעמוד על זכויותיו ולהגיש את ההליכים נשוא פסק בורר זה, מצאתי לנכון להטיל על הנתבעת לשאת בהוצאות הבוררות ובשכר טרחת עורך דינו [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED].
56. אי לכך, אני מורה כי :
- הנתבעת תישא בהוצאות ההקלטה של הבוררות (וככל שחלקן שולם על ידי התובע תשפה אותו על הסכום ששולם על ידו) ותשפה את התובע בגין אגרת הבוררות ששולמה על ידו.
 - הנתבעת תישא בשכ"ט עורך דינו של התובע בסך 10,000 ₪ בתוספת מע"מ.
 - הנתבעת תישא בשכר טרחת הבורר בסך 11,250 ₪ בתוספת מע"מ (זאת מעבר לסך של 750 ₪ בתוספת מע"מ ששולם מכספי הפיקדון).
 - תשלומים אלה יישאו הפרשי הצמדה וריבית ממועד מתן פסק הבורר ועד לתשלומם בפועל.

בשולי הפסק

57. לח"מ, כמו גם לקוראיו של פסק בורר זה, ברור כי "מערכת היחסים" בין הצדדים להליך החלה באקורדים צורמים, מיד לאחר ש [REDACTED] קיבלה את השליטה בנתבעת. למרבה הצער, חרף "הפוגה" מסויימת בעקבות פסק הבוררות בבוררות הראשונה, שבו הצדדים לסיטואציה של משבר אמון ולטינה בין הצדדים – כפי שזו באה לידי ביטוי בכתבי הטענות ובהתבטאויות מסויימות במהלך הבוררות כאן.
58. עם מתן פסק בורר זה שבים הצדדים לחיי היום-יום שלהם והם עדיין כבולים ביניהם בהסכם מחייב שעליהם לקיימו בתום לב ובדרך מקובלת.
59. בעלי השליטה בנתבעת הכירו ומכירים במקצועיותו וביכולותיו של התובע, וכך גם התבטאו בפני.
60. ניתן להניח כי האירועים עד כה נבעו, בין היתר, ממשקעי העבר של התובע ([REDACTED]), מ"כאבי גדילה" הקשורים לכניסתם של בעלי השליטה הנוכחיים בנתבעת לתחום, מן התהפוכות שעברה הנתבעת מאז ומן העובדה שבמידה רבה נכפה על הצדדים לפעול על פי הסכם שנסיבותיו והצדדים המהותיים לו השתנו.
61. אני ממליץ לצדדים כי יפתחו דף חדש במערכת היחסים ביניהם על מנת להפיק את המירב (מקצועית וכלכלית) מסיטואציה זו, כאשר, על פניו, שני הצדדים יכולים לצאת נשכרים מכך.

ניתן היום, 18 בינואר 2018

עו"ד [REDACTED]
בורר